

Abstract:

In the time of writing, the protesters in Tunisia, Egypt, and Bahrain amongst several others are still being killed in peaceful demonstrations by their governments. These ongoing civil killings, has written what has later been named, the Arab spring, into the coming history books. This paper is split into three parts: a review of the events in Tunisia, Egypt, Yemen and Bahrain leading up to and including the international intervention of Libya. An analysis of the rhetoric used by western and non-western media outlets, with the primary focus on two speeches: one from Barrack Obama and one from Hosni Mubarak. The three articles from respectively, Al Jazeera, CNN and Al-Ahram (a newspaper owned by the Egyptian government) are subjects of the rhetorical analysis, to see how the Arab spring appear in three very different media outlets. Using modern media theory, the third part of this assignment is a discussion based on how modern media has influenced the Arab spring so far. It has been interesting to observe, how the analysis shows, the most objective media outlet seems to be Al Jazeera, in comparison to for an instance CNN.

Indholdsfortegnelse:

Abstract:	1
Indledning	3
1. Det Arabiske Forår	4
1.1 Tunesien – Gnisten der startede det hele	4
1.1.1 Den ny arabiske offentlighed	5
1.2 Egypten – Gnisten spreder sig	6
1.2.1 6. april ungdomsbevægelsen.....	6
1.2.2 Facebook Gruppen - "We Are All Khaled Said"	7
1.3 Libyen – Fra pacifisme til borgerkrig	7
1.3.1 Libyen & Gadaffi	8
1.3.2 Det væbnede oprør	8
1.4 Bahrain – "The revolution will not be televised"	9
2. Retorisk analyse og undersøgelse af fremstillingen af det arabiske forår	10
2.1 1. tale - Barack Obama og situationen i Egypten	11
2.1.1 <i>Det retoriske pentagon</i>	12
2.1.1.1 <u>Figur #1</u>	13
2.1.1.2 <i>Analyse på tre niveauer</i>	13
2.1.1.3 <i>Appelformer og talefigurer</i>	14
2.2 2. tale - Hosni Mubaraks fremtids visioner	15
2.2.1 <u>Figur #2</u>	17
2.2.2 Toulmin's T-Model & Hovedargumenter i de to taler.....	17
2.2.2.1 <i>Hovedargumentation i Barack Obamas tale</i>	17
2.2.2.1.1 <u>Figur #3</u>	18
2.2.2.2 <i>Hovedargumentation i Hosni Mubaraks tale</i>	18
2.2.2.2.1 <u>Figur #4</u>	19
2.2.3 Sammenligning af de to taler	20
2.3 Tre artikler	20
2.3.1 CNN.....	20
2.3.2 Al Jazeera	21
2.3.3 Al Ahram	22
2.3.4 Fremstillingen af det egyptiske oprør, med udgangspunkt i de tre artikler og de to taler	23
3. Moderne medier og det arabiske forår	24
3.1 Den ny arabiske offentlighed	25
4. Konklusion og afrunding	27
5. Litteraturliste	29

Indledning

I juleferien sidste år brugte jeg størstedelen af min tid hjemme foran min computer. Sammen med en stor gruppe mennesker fra den internetbaserede ”haktivist” gruppe *Anonymous*, var jeg optaget af at læse de netop lækkede *Cablegate: WikiLeaks* dokumenter. Det enorme online fællesskab kan bedst betegnes som *Anonymous*’ hovedkvarter.

I begyndelsen af januar 2010 begyndte *Anonymous* at ændre deres fokus fra WikiLeaks til den stigende mængde af aktivitet på internettet, som omhandlede det lille Afrikanske land, Tunesien. Personligt var jeg engageret i *Anonymous*’ egen piratradio, *Radio Payback*¹, hvis hovedformål er at give potentielle lyttere et overblik over, hvad *Anonymous* foretager sig. I midten af marts, havde jeg tilfældigvis sendetid på piratradioen, da jeg pludselig bliver kontaktet af en medvært, som beder om at blive stillet igennem til radioen, da han har direkte telefonkontakt med en oprører fra Yemen. Det viste sig at denne mand befandt sig i midten af en igangværende massakre, hvor den Yemenske præsident, Ali Abdullah Saleh, havde givet militæret ordre til at placere snigskytter på tagene rundt om en demonstration. Der blev dræbt 52 fredlige demonstranter.

Jeg har valgt at skrive SRP om *det arabiske forår*, da jeg på det tidspunkt blev overvældet af en følelse af afmagt. Jeg ved selvfølgelig godt, at jeg ikke kommer til at ændre eller påvirke noget som helst ved at skrive denne opgave, men jeg håber på, at jeg selv vil få et større overblik og måske kunne se nogle sammenhænge, der ikke har været tydelige før.

Opgaven indledes med et redegørende afsnit om det arabiske forårs forudsætninger og forløb. Jeg har tænkt mig kort at redegøre for nogle af de lande som i begyndelsen spillede en central rolle i det arabiske forår. Til det formål vil jeg tage udgangspunkt i bogen *Arabisk Forår*², som udkom i Maj, 2011. Umiddelbart efter vil jeg med udgangspunkt i en retorisk analyse, undersøge, hvordan det arabiske forår fremstilles i henholdsvis mellemøstlige og vestlige medier. Da jeg i forbindelse med opgaven er blevet nødt til at begrænse mig, har jeg valgt at fokusere på situationen i Egypten omkring februar 2011. Afslutningsvis vil der være en diskuterende del med inddragelse af relevant medieteori omkring moderne mediers betydning for det arabiske forår,

---

¹ <http://www.radiopayback.com/> (Mandag d. 12-12-2011)

² Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011

1. Det Arabiske Forår

For godt og vel et år siden, nærmere bestemt december 2010, startede der en lang række af protester og oprør i det nordlige Afrika, der meget hurtigt spredte sig til hele den mellemøstlige verden. Det enorme borgeropråb for demokrati, menneskerettigheder og konkret forandring er i daglig tale blevet døbt: *Det arabiske forår* eller *Jasminrevolutionen*.

I den *storedanske.dk* defineres en revolution som: "(...)et magtskifte, der sker under befolkningens aktive og ofte voldelige medvirken og dermed ikke følger forfatningens spilleregler."³ I *leksikon.org* hedder det: "En revolution er en omfattende og gerne voldelig forandring af samfundets politiske organer, med rødder i klassekampen og med det formål at ændre magt- og ejendomsforholdene. Revolution må på den ene side skelnes fra reform, og på den anden side fra oprør og statskup."⁴

På baggrund af ovenstående definitioner, mener jeg det er mest rigtigt at tale om det arabiske forår og ikke, som nogle gør, om *den arabiske revolution*. Dels er demonstrationerne og protesterne alle steder startet som ikke voldelige aktioner fra befolkningens side, dels er det diskutabelt, hvorvidt der er tale om egentlige magtskifter, på trods af at flere af de arabiske statsledere er gået af.

1.1 Tunesien – Gnisten der startede det hele

Den 17. December, 2010 satte den Tunesiske gadesælger, Mohamed Bouazizi, ild til sig selv i vrede over det han mente, var uretfærdige og korrupte politimænd, som konfiskerede hans varer. Denne aktion var starten på, hvad der senere skulle vise sig at blive en bølge af oprør i Mellemøsten, der krævede borgerrettigheder, forbedrede levevilkår samt en ende på undertrykkelse og regeringernes censur.

De første masseprotester og demonstrationer startede den 18. December i Tunesiens hovedstad, Tunis. Demonstranterne gik først og fremmest på gaden i

³[http://www.denstoredanske.dk/Samfund, jura og politik/Samfund/Statsl%C3%A6re og politisk videnskabsteori/revolution?highlight=revolution/](http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/Statsl%C3%A6re_og_politisk_videnskabsteori/revolution?highlight=revolution/) (Torsdag den 15-12-2011)

⁴<http://leksikon.org/art.php?n=2161/> (Torsdag den 15-12-2011)

solidaritet med Mohamed Bouazizi. Mængden af demonstranter voksede enormt og i løbet af et par dage blev budskabet klart: Tunesiens borgere ville simpelthen ikke tolerere den stigende mangel på mad, de uanstændige leveforhold, den høje arbejdsløshed og regeringens censur af borgernes ytringsfrihed.

I løbet af december 2010 og starten af januar 2011 sluttede flere og flere borgere sig til de fredelige protester, der blev mødt af regimets sikkerhedsfolk. Den 14. januar 2011 var mængden af demonstranter så stor, at daværende præsident Zine al-Abidine Ben Ali var nødsaget til at flygte til Saudi-Arabien.⁵ Umiddelbart efter blev der indført undtagelsestilstand i Tunesien, og i de kommende dage blev endnu flere demonstranter dræbt, hvilket fik dødstallet op over de 200⁶. Demonstranterne blev dog ved at gå på gaderne, og de første rapporter omkring ”civil ulydighed” fra militærets side kom d. 20. januar⁷. Militæret var altså på det tunesiske folks side.

1.1.1 Den ny arabiske offentlighed

Den Amerikanske mellemøstforsker, Marc Lynch, har navngivet fænomenet ”den ny arabiske offentlighed”. Begrebet dækker over tre ting: 1. De nye arabiske satellitkanaler (især al-Jazeera, 2. Internet og de sociale medier (Facebook, Twitter etc.) og 3. mobiltelefoni.”⁸

Da de vestlige medier og vestligprægede medier (specielt Al-Jazeera) begyndte at dække oprørerne i Tunesien, kunne andre Mellemøstlige lande få en indsigt i, hvad der foregik i Tunesien. Igennem Satellit TV kunne den almindelige borger få adgang til medier, der ikke var statsstyret, og igennem mobiltelefoni og internettets sociale medier kunne oprørerne hurtigt og effektivt mobilisere og organisere sig.

Den nye arabiske offentlighed betød også, at den øvrige verden kunne følge med i begivenhederne på nærmeste hold. Sjældent er en konflikt blevet dækket så massivt af førstehåndsberetninger og øjenvideenskildringer.

---

⁵ <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12195025/> (Mandag d. 12-12-2011)

⁶ <http://www.washingtontimes.com/news/2011/feb/1/death-toll-of-tunisian-protesters-up-to-219/> (Mandag d. 12-12-2011)

⁷ http://www.terraily.com/reports/Tunisian_army_emerges_strong_from_peoples_revolt_999.html (Mandag d. 12-12-2011)

⁸ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.10

1.2 Egypten – Gnisten spreder sig

Siden 1952 har Egypten været under diktatorers styre. Derudover har Egypten været et af de mellemøstlige lande med laveste valgdeltagelse⁹ på omkring 2-10 % af de stemmeberettigede. Med 84 millioner borgere er Egypten det land, som har den største arabiske befolkning¹⁰. Egypten er et af de lande, hvor *den ny arabiske offentlighed* virkelig holder stik. Det er antaget, at 70 % af Egyptens borgere har adgang til satellit tv og hele 99 % af Egyptens borgere har ét eller flere tv derhjemme¹¹, det er flere, end der ejer en stol. Da optøjerne i Tunesien udviklede sig, kunne stort set alle egyptiske borgere forholdsvis nemt skifte kanal fra de statskontrollerede tv-stationer til satellit tv-stationer som Al-Jazeera, der på dette tidspunkt viste billeder af demonstrationer og oprør 24 timer i døgnet.

Der gik ikke lang tid før, det førte til solidaritetsdemonstrationer i Egypten og meget hurtigt var det ikke længere et spørgsmål om solidaritet, men simpelthen et spørgsmål om demokrati, borgerrettigheder, lighed og frihed for den egyptiske befolkning¹². I Egypten varede det 18 dage før oprørerne fik tvunget daværende præsident Hosni S. Mubarak til at søge eksil i Saudi Arabien, der dog inden da havde overgivet magten til vicepræsident Omar Suleiman.¹³

1.2.1 6. april ungdomsbevægelsen

Der er i grove træk to hovedaktører, der stod i spidsen for handlingsforløbet i Egypten.

Den 6. april 2008 udbrød en national storstrejke¹⁴ som protest mod de laveste lønninger og stigende fødevarerpriser, landet nogensinde havde oplevet.¹⁵ I forbindelse med strejken startede en gruppe unge mellem 20 og 30 år, uden tidligere politiske tilhørsforhold¹¹, en online kampagne i solidaritet med de strejkende. I tiden op til januar 2011 fungerede *6. april bevægelsen* som en slags urban ungdomsbevægelse, der organiserede forskellige protester til fordel for de egyptiske borgere. *6. april*

⁹ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.15

¹⁰ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.14

¹¹ Foredrag: http://www.nyislamiskoffentlighed.hum.ku.dk/kalender1/det_arabiske_foraar/ - Jon B. Altermans PowerPoint præsentation (07-10-2011)

¹² Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.42

¹³ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.14

¹⁴ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.17

¹⁵ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.18

bevægelsen definerede sig allerede fra starten ”som en social bevægelse åben for alle sociale grupperinger og ideologiske strømninger i det egyptiske samfund med det mål at fremme demokratisk udvikling, god regeringsførelse og menneskerettigheder i Egypten”¹²

I Juni 2010 blev en ung mand ved navn Khaled Said, banket ihjel under polititortur af det egyptiske hemmelige politi. 6. april bevægelsen fastsatte en dato for en solidaritetsdemonstration for den unge Khaled Said. Datoen var d. 25. januar, hvilket er en national helligdag dedikeret til det egyptiske politi.

1.2.2 Facebook Gruppen - ”We Are All Khaled Said”

Khaled Said blev symbol for Facebook gruppen ”*We are all Khaled Said*”¹⁶, som blev oprettet umiddelbart efter, at makabre billeder af Khaled Saids torturerede krop blev offentliggjort på internettet. Gruppen fungerede som en online platform ”*hvor myndighedernes magtmisbrug blev udstillet*”¹⁷ Gruppen voksede eksplosivt og i marts 2011 havde gruppen op imod 1 million følgere¹⁸. 30.000 mennesker tilkendegav, at de ville deltage i Khaled Said gruppens opfordring til at deltage i begivenheden 6. april bevægelsens solidaritetsdemonstration d. 25. januar, 2011.¹⁹

Den 25. januar 2011 gik over 2 millioner²⁰ egyptere ned på Tahir pladsen i Cairo, ikke blot i solidaritet for Khaled Said, men også i håb om at få afsat Husni Mubarak. 25. januar *revolutionen*, som den senere er blevet kaldt, er stadig igangværende, eftersom militæret har fungeret som midlertidig magtinstans og stadig gør det, efter det første såkaldte frie parlamentsvalg.

1.3 Libyen – Fra pacifisme til borgerkrig

Den 15. februar 2011 udbrød der enorme protester og oprør i Libyen²¹. Frem til det tidspunkt havde der kun været meget få undtagelser, hvor demonstranterne i nabolandene havde tyet til vold, men tværtimod igennem hele det arabiske forår sat en ære i at afholde ikke-voldelige demonstrationer. Det atypiske ved Libyen var, at

¹⁶ <https://www.facebook.com/elshaheed.co.uk> (Mandag d. 12-12-2011)

¹⁷ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.19

¹⁸ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.20

¹⁹ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.20

²⁰ <http://www.cnewsworld.com/world-news/middle-east-world-news/estimated-2-million-people-protest-in-around-tahrir-square-in-cairo-egypt-mp4/> (Mandag d. 12-12-2011)

²¹ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.40

protesterne startede som væbnede konflikter, der blev gengældt med massive voldelige gensvar fra Gadaffis sikkerhedsstyrker. Det gjorde, at vesten meget hurtigt blev nødt til at tage et standpunkt: Skal vi holde os væk fra Libyen, eller skal vi intervenere? Vesten valgte, med Frankrig og Storbritannien som forgangslande, at aktivere en såkaldt ”no-fly zone”.²² For at forstå hvorfor Libyen adskilte sig så markant i forhold til dets nabolande, må man kigge på Libyen som nation og Muammar Gadaffi som diktator.

1.3.1 Libyen & Gadaffi

Libyen er et ekstremt lukket land (selv *Den Arabiske Liga* ekskluderede Libyen d. 22. februar 2011²³), hvilket gjorde, at ingen af de intervererende nationer vidste, hvilket militær de skulle op imod. Derudover må Gadaffi beskrives som en yderst utroværdig og psykisk ustabil diktator, da han ikke havde for vane at rette sig efter international lovgivning²⁴ og var besat af en tanke, om hvad han mente var ”direkte demokrati”²². Muammar Gadaffi skrev ”*Den Grønne Bog*”, hvilket i korte træk er Gadaffis forsøg på at finde det fuldstændige direkte demokrati, som ifølge Gadaffi var en mellemting mellem vestlig kapitalisme og sovjetisk socialisme²⁵. Der er dog to meget centrale problematikker ved denne bog og Gadaffis idealer. Befolkningen havde ingen anelse om, hvem der reelt sad på magten (der står i *Den Grønne Bog* at det er befolkningen²⁶). Samtidig betød det, at befolkningen ikke engang havde en teoretisk chance for at vide, hvilke love der blev vedtaget fra dag til dag. Derudover blev *Den Grønne Bogs* idealer opretholdt af Gadaffis sikkerhedsfolk (kan sammenlignes med Libyens svar på Stasi²⁷), som man gætter på bestod af mellem 50.000-70.000 mand²⁵.

1.3.2 Det væbnede oprør

Libyens væbnede magt var bygget op omkring mange forskellige væbnede magtinstanser. Der var tale om en form for top-down styring, hvis formål i korte træk var at sikre, at de forskellige væbnede magtinstanser ikke kommunikerede med

---

²² <http://blogs.aljazeera.net/middle-east/2011/02/17/live-blog-libya> (Mandag d. 12-12-2011)

²³ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.42

²⁴ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.43

²⁵ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.43

²⁶ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.44

²⁷ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.45

hinanden.²⁸ Grunden til det var, at indflydelsesrige personer i de forskellige magtinstanser meget ofte blev skiftet ud, så man på den måde kunne undgå et statskup. Det havde dog den utilsigtede bivirkning, at mange tidligere ”*højtplacerede militærpersoner, [sluttede] sig til oprørene.*”²⁹

1.4 Bahrain – ”The revolution will not be televised”

Bahrain og Martyrernes plads (Perlepladsen) er måske nok en af de mørkeste sider ved det arabiske forår af to grunde: Brutaliteten og Tavsheden.

Det hele starter den 14. februar, hvor mange unge gik på gaden i solidaritet med demonstranterne i Cairo.³⁰ Protesterne i Bahrain bliver dog mødt med enorm brutalitet af Bahrains militærpoliti, og allerede i løbet af de første 3 dage blev der dræbt 9, og flere hundrede blev såret²⁸, hvilket er ekstremt mange i betragtning af landets størrelse og lille befolkning på lidt over 1.2 millioner indbyggere.³¹

Det helt store problem er dog, at hverken Al Jazeera eller nogle som helst vestlige medier, dækker oprørene i Bahrain. De eneste medier der faktisk taler om Bahrain, er de iranske medier – ”*men hvem interesserer sig for dem?*”³², især fordi borgerkrigen i Libyen på dette tidspunkt er på sit højeste. Der er ingen dækning af Bahrain i de internationale medier da Perlepladsen bliver ryddet og mange bliver såret, og ingen overskrifter da to unge drenge brutalt bliver skudt ned af tanks på åben gade.³³ Det er dog størstedelen af befolkningen, der har mobiltelefoner og da en helikopter skyder efter en journalist fra New York Times, bliver dette filmet og lagt på YouTube.³⁴ Det får USA’s vicepræsident til at ringe ”*med budskabet om, at USA finder det uacceptabelt at bruge vold mod fredelige demonstranter.*”³⁵ USA’s indgriben var den direkte grund til, at militæret trak sig væk og sikkerhedspolitiet lod demonstranterne fortsætte deres demonstrationer.

---

²⁸ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.45

²⁹ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.46

³⁰ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.76

³¹ http://www.census2010.gov.bh/news/news_en26.html (Mandag d. 12.12.2011)

³² Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.73

³³ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.76

³⁴ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.76

³⁵ Erslev Andersen, Lars m.fl. *Arabisk Forår*. 2011, s.76

Jeg har fundet det nødvendigt at lave en forholdsvis grundig redegørelse for, hvordan *det arabiske forår* udviklede sig i mellemøsten, og hvilke forskellige vilkår, der, på trods af sammenhæng landene imellem, var gældende i de forskellige lande. Grunden er, at jeg mener at forudsætningen for at lave en retorisk analyse, som det kommende afsnit indeholder, er at forstå den retoriske situation - den sammenhæng - hvor de tekster jeg skal analysere, er blevet til i. Derudover er *den nye arabiske offentlighed* et centralt begreb, jeg vil behandle nærmere i mit diskuterende afsnit om medieteorier.

2. Retorisk analyse og undersøgelse af fremstillingen af det arabiske forår

I dette afsnit vil jeg foretage en retorisk analyse af forskellige tekster og teksttyper, og derigennem undersøge hvorvidt fremstillingen af *det arabiske forår* er afhængig af, hvilken "side" kilden tilhører i konflikten. Først vil jeg starte med at fokusere på to forskellige taler af henholdsvis Barack Obama og Hosni Mubarak. Derefter vil jeg sammenligne tre artikler fra henholdsvis CNN³⁶, Al Jazeera³⁷ og en artikel fra det statsstyrede medie: Al-Ahram³⁸. Alle teksterne omhandler situationen i Egypten i starten af februar 2011. Det har jeg valgt, fordi de alle omhandler den samme situation, og derfor bedst kan sammenlignes.

Den 1. februar 2011 holdt Barack Obama en tale i det hvide hus, hvor han snakkede om situationen i Egypten.³⁹ Her sagde han blandt andet, at han håbede på en ordentlig overgang som: "*must be meaningful, must be peaceful, and it must begin now.*"⁴⁰ Den 10. februar 2011 holdt daværende præsident Hosni Mubarak en tale til det egyptiske folk og resten af verden, hvor han lovede ikke at stille op ved næste folketingsvalg. Talen kan ses som et indirekte svar på Obamas tale. Da Mubaraks tale bliver holdt på

---

³⁶ <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html>

(Fredag d. 16-12-2011)

³⁷ <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2011/02/2011210224440311350.html/> (Fredag d. 16-12-2011)

³⁸ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> (Fredag d. 16-12-2011)

³⁹ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁴⁰ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

arabisk, bliver jeg nødt til at tage forbehold for oversættelsesfejl, da jeg anvender en engelsk oversættelse af talen. Faktisk har jeg fundet to oversættelser af talen, henholdsvis fra det britiske nyhedsbureau: BBC⁴¹ og det amerikanske CNN⁴². Jeg tager udgangspunkt i BBC oversættelsen. Oversættelserne af talerne er ikke fuldstændig identiske, hvilket er noget jeg vil forholde mig til i selve analysen.

2.1 1. tale - Barack Obama og situationen i Egypten

Den politiske situation i Egypten er der redegjort for i første del af denne opgave. I begyndelsen af februar 2011 er stemningen præget af uro og usikkerhed. Før det giver mening at analysere den tale præsident Barack Obama afholder den 1. februar 2011 er det også vigtigt at forstå USA's og Egyptens økonomiske relation. USA sender årligt omkring 2 billioner dollars til Egypten. Pengene finansierer størstedelen af det egyptiske militær⁴³. Det vil altså sige, at der eksisterer en væsentlig alliance økonomisk og militært imellem de to lande.

Når man skal lave en retorisk analyse på ikke-fiktive tekster (non-fiction), er der to hovedbegreber, man skal have på plads: *Den retoriske situation* (rhetorical situation)⁴⁴ og *analyse på tre niveauer* (analysis on three levels).⁴⁵ Til de hovedbegreber er knyttet nogle underkategorier, hvis formål er at fungere som et sæt hjælpeværktøjer til udførelsen af den retoriske analyse. Til bestemmelse af *den retoriske situation*, findes *det retoriske pentagon* (rhetorical pentagon)⁴⁶. Pentagonet består af seks elementer *emne* (topic), *modtager* (reader), *omstændigheder* (circumstances), *sprog* (language), *afsender* (writer) og *intention* (intention), som hver især påvirker hinanden.⁴⁷ Den retoriske situation, er ikke i sig selv nok til at evaluere teksten. Derfor laver man en analyse på tre niveauer af teksten. De tre niveauer er henholdsvis: *Retoriske træk* (rhetorical features), *kvaliteter* (qualities) og *funktioner* (functions).⁴⁸

---

⁴¹ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

⁴² <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.mubarak.statement/index.html?iref=allsearch> (Fredag d. 16-12-2011)

⁴³ <https://www.propublica.org/blog/item/f.a.g.-on-u.s.-aid-to-egypt-where-does-the-money-go-who-decides-how-spent> (Fredag d. 16-12-2011)

⁴⁴ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.14

⁴⁵ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.16

⁴⁶ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.15

⁴⁷ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.15

⁴⁸ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.16

2.1.1 Det retoriske pentagon

Talens afsender er præsident Barrack Obama, hvilket vil sige USA. Den direkte modtager er daværende præsident Hosni Mubarak, men også det egyptiske folk. På grund af USA's rolle på den internationale politiske scene, er talen også rettet til det øvrige verdenssamfund.

I talen bliver der talt direkte til befolkningen i begge lande, dette kan f.eks. ses i starten af talen, hvor Obama indleder med: *"Good evening, everybody."*⁴⁹, og senere hen da præsidenten siger: *"To the people of Egypt, particularly the young people of Egypt..."*⁵⁰ Ud fra det kan man prøve at denne sig en ide om intentionen med talen. Da USA tit ses som vestens anfører, er det også forventet fra verdenssamfundets side, at USA tager afstand fra vold og krænkelse af menneskerettigheder. Det gør Obama ved at sige: *"First, we oppose violence....Second, we stand for universal values, including the rights of the Egyptian people to freedom of assembly, freedom of speech, and the freedom to access information."*⁵¹ En del af talens intention er også at appellere til, at der findes en løsning mellem det egyptiske folk og det egyptiske magtstyre. Det er ikke nødvendigvis til USA's fordel, hvis Hosni Mubarak bliver nødt til at gå af som præsident. Obama opfordrer ikke på noget tidspunkt i sin tale Mubarak om at gå af som præsident, på trods af at det er blevet et krav for de egyptiske demonstranter, men man håber på en fredelig overgang fra autoritært styre til reelt demokrati. Men for at sikre, at USA på trods af denne mulige modsætning i interesser, også femover af befolkningen bliver betragtet som allieret siger han: *"To the people of Egypt, particularly the young people of Egypt, I want to be clear: We hear your voices."*⁵² Kort sagt er intentionen med talen, at bibeholde sin position som vestens anfører samtidig med at informere hele verden om at man fra USA's side prøver at få Hosni Mubarak, til at overholde universelle menneskerettigheder. (Se figur 1)

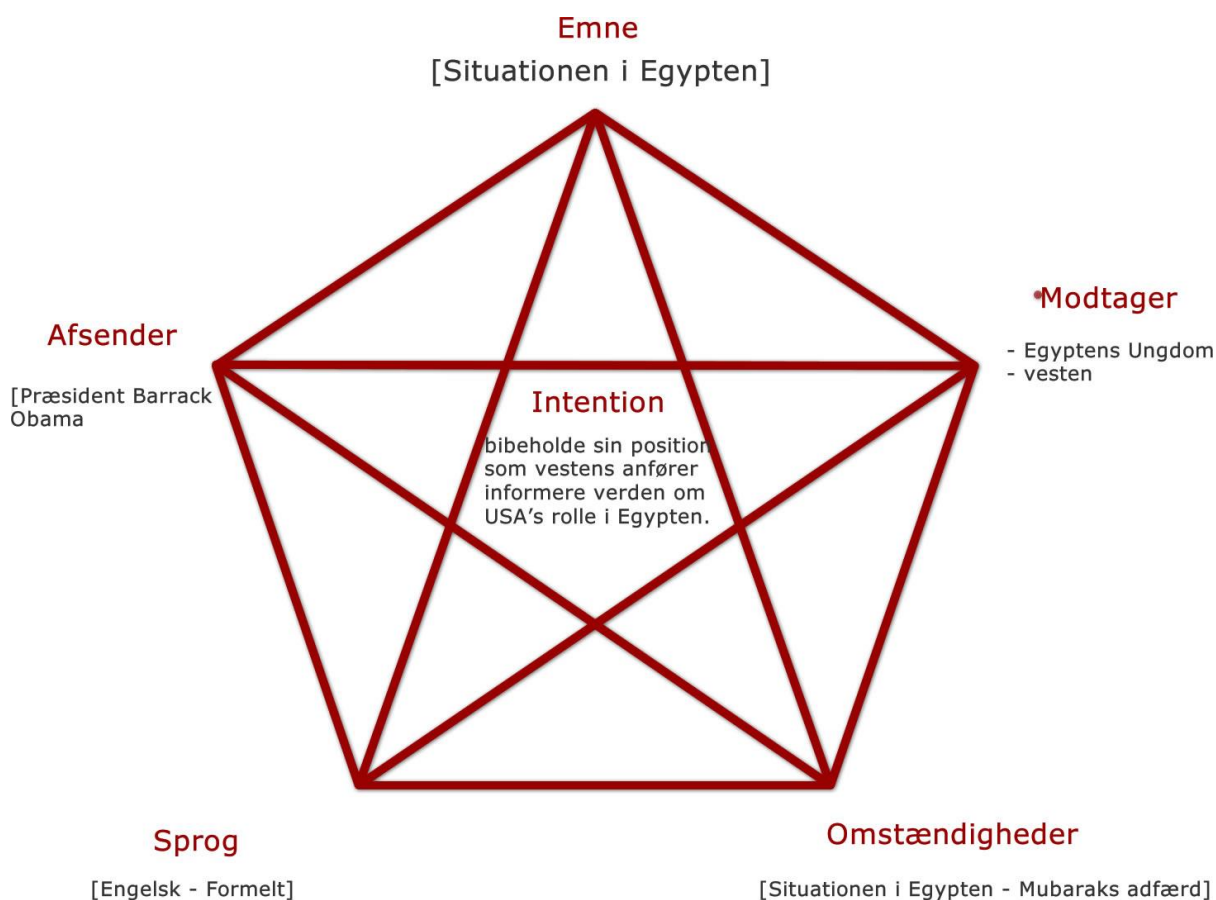
⁴⁹ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁵⁰ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁵¹ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁵² <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

2.1.1.1 [Figur #1](#)

2.1.1.2 [Analyse på tre niveauer](#)

Der er en række retoriske træk i Obamas tale. Obama benytter billedsprog (picture)⁵³ ved at sige: *"We've seen tanks covered with banners, and soldiers and protesters embracing in the streets."*⁵⁴ Et sådant visuelt eksempel, kaldes troper (tropes)⁵⁵ og har den kvalitet, at den danner et relaterbart billede på situationen hos modtageren. Funktionen af at bruge en sådan trope kan også være, at afsenderen ønsker at signalere, at han ikke blot som USAs præsident, men også en helt normal person, er påvirket over situationen.

⁵³ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.16

⁵⁴ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁵⁵ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.17

⁵⁶ http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Stilistik%2c_retorik_og_metrik/talefigurer (Fredag d. 16-12-2011)

Ved at analysere på tre niveauer kan man få bekræftet intentionen med talen.⁵⁷ Det gøres ved at finde frem til nogle af de funktioner, der bliver anvendt i talen. I denne tale er det f.eks. at informere (to inform), at ændre afsenderens image (to change the writer's image) og drage opmærksomhed mod noget (to draw attention to something)⁵⁸ som bruges. Det er ekstremt sjældent, at tekster kun benytter sig af én funktion.⁵⁹

2.1.1.3 Appelformer og talefigurer

Set fra et retorisk perspektiv, prøver alle tekster at bevæge modtageren i den ene, eller den anden retning. Generelt siger man der er *tre overtalelsesmåder* (modes of persuasion)⁶⁰ som basere sig på de tre *appelformer: Logos, Ethos og Patos*. Man møder aldrig kun én enkelt appelform i en tekst, de er alle sammen til stede, bare i forskelligt omfang.⁶¹

Ved at bruge metaforisk billedsprog i en tekst, appellere afsenderen til modtagerens følelser, altså patos. Samtidig er talens afsender USA's præsident, hvilket automatisk giver talen høj troværdighed. Ved at fremhæve sig selv og sin egen autoritet, appellere man igennem ethos. Obamas tale er præget af ethos- og patos- appel.

For at gøre en tale effektiv og virkningsfuld kan man benytte et sæt *talefigurer* (scheme)^{62,63}, som mennesket synes lyder godt eller overbevisende og dermed per automatik vil respondere på. Et eksempel på en sådan talefigur, er en *anafor* (anaphora)⁶⁴, der er en gentagelse af det samme ord i begyndelsen af flere sætninger efter hinanden.⁶⁵

Der er to eksempler på brugen af anaforer i Obamas tale, som derudover også er tillagt en del patos: "... *that an orderly transition must be meaningful, it must be peaceful, and it must begin now.*"⁶⁶ Her er det ordet "*must*", som bliver gentaget de

---

⁵⁷ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.18-19

⁵⁸ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.18

⁵⁹ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.19

⁶⁰ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.27

⁶¹ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.27

⁶² Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.52

⁶³ http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Stilistik%2c_retorik_og_metrik/talefigurer (Lørdag d. 17-12-2011)

⁶⁴ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.52

⁶⁵ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.52

⁶⁶ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

magiske tre gange og på den måde appellere til vores ører. Et andet eksempel på brug af anaforer i talen, er: *”That truth can be seen in the sense of community in the streets. It can be seen in the mothers and fathers embracing soldiers. And it can be seen in the Egyptians who linked arms to protect the national museum--*“⁶⁷ Her er det ”seen”, som bliver brugt som anafor. Sætningen er billeddannende og enormt patosbelagt. Hvis Obama havde holdt sin tale foran en forsamling, ville hans brug af anaforer sandsynligvis have udløst applaus, fordi anaforer er et klassisk *clap-trap*.

2.2 2. tale - Hosni Mubaraks fremtids visioner

Den 10. februar 2011 holdt Hosni Mubarak en tale til nationen, hvor det var forventet, at han ville afgang som præsident. Til demonstranternes skuffelse, sagde Mubarak at han ville blive siddende som landets præsident *”...until power and responsibility are handed over to whoever is elected in next September”*⁶⁸.

Hosni Mubarak indleder sin tale, ved at snakke direkte til Egyptens ungdom og påtager sig selv rollen, som den dialogøgende far til alle demonstranterne.⁶⁹

Funktionen ved at påtage sig rollen som faderfigur er, at man som modtager vil føle en eller anden form for sympati og næstekærlighed overfor afsenderen. Det retoriske træk, har den kvalitet, at det foregiver at være dialog- eller kompromissøgende. Hosni Mubarak starter talen med anvendelse af patos, da man typisk vil knytte en følelse til sin far. Mubarak tegner et billede af sig selv som en landsfader der vil varetage sine *”sons and daughters”*⁷⁰ interesser, ligesom en *”rigtig”* far der varetager ansvaret for hjemmet og familien. På den måde bliver det næsten en undskyldning for landets problemer. En far kan også komme op at skændes med sine børn, ligesom en præsident kan være uenig med sine borgere. Med en smule overfortolkning, kunne man altså antage, at Hosni Mubarak forsøger at fremstille oprøret som en lille uenighed, der nok snart bliver løst. Det kan dog ikke antages ud fra en analyse af de første tre linjer i talen, derfor må man analysere dybere. Talen bæres i stor stil af en dialogøgende Mubarak, som i høj grad anerkender Egyptens problemer og problemernes fortalere: demonstranterne. Derudover er der mange eksempler på en

⁶⁷ <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> (Fredag d. 16-12-2011)

⁶⁸ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

⁶⁹ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091>, l. 1-3 (Fredag d. 16-12-2011)

⁷⁰ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091>, l. 2-3 (Fredag d. 16-12-2011)

Mubarak, som ønsker at menneskeliggøre sig selv, ved at vedkende sig sine egne fejl og mangler, samtidig med at han forsøger at fjerne en del af ansvaret fra sig selv. Et eksempel på en sådan anerkendelse af egne fejl kan ses her: *"The mistakes can be made in any political system and in any state....The big shame and embarrassment, which I have not done and never will do, would be listening to foreign dictations whatever may be the source or pretext."*⁷¹ Mubarak fralægger en del af sit ansvar som præsident ved at sige: *"...in any political..."*, og gør dermed utilfredsheden til et universelt fænomen. Umiddelbart efter opbygger Mubarak sit ethos ved at sige, at der ikke kan stilles spørgsmålstejn ved hans troværdighed når det gælder, når han aldrig tidligere og heller ikke fremover vil tage mod udenlandske diktater. Han kunne have brugt et ord som f.eks. anbefaling, men diktat er et væsentligt mere værdiladet ord, der indebærer at ordrerer bliver udført. På den måde bliver det endnu engang slået fast, at det stadig er Mubarak som er Egyptens præsident, indtil valget i September. Mubaraks tale er præget af især to appelformer: *Patos* og *ethos*. Et eksempel på dette er da Mubarak siger: *"It pains me to see how some of my countrymen are treating me today."*⁷² Her fremstår Mubarak som situationens offer. Dette er et eksempel på *patos*, som opbygger hans ethos. Mubarak forklarer, at situationen ikke har noget at gøre med ham selv, men handler om Egypten som nation: *"The current moment is not to do with myself, it is not to do with Hosni Mubarak, but is to do with Egypt...."*⁷³ Umiddelbart efter bruger Mubarak 15 linjer, på at beskrive sig selv og de fantastiske ting han har gjort for Egypten, som nation: *"I faced death many times as a pilot, in Addis Ababa, and numerous other times"*⁷⁴, endnu et eksempel på at Mubarak bruger meget følelsesmæssigt billedsprog, til at opbygge sin troværdighed. Mubaraks intention med talen er at legalisere, at han forbliver ved magten indtil valget i september. Det er nødvendigt for ham at genvinde tilliden i befolkningen. (Se figur 2)

---

⁷¹ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

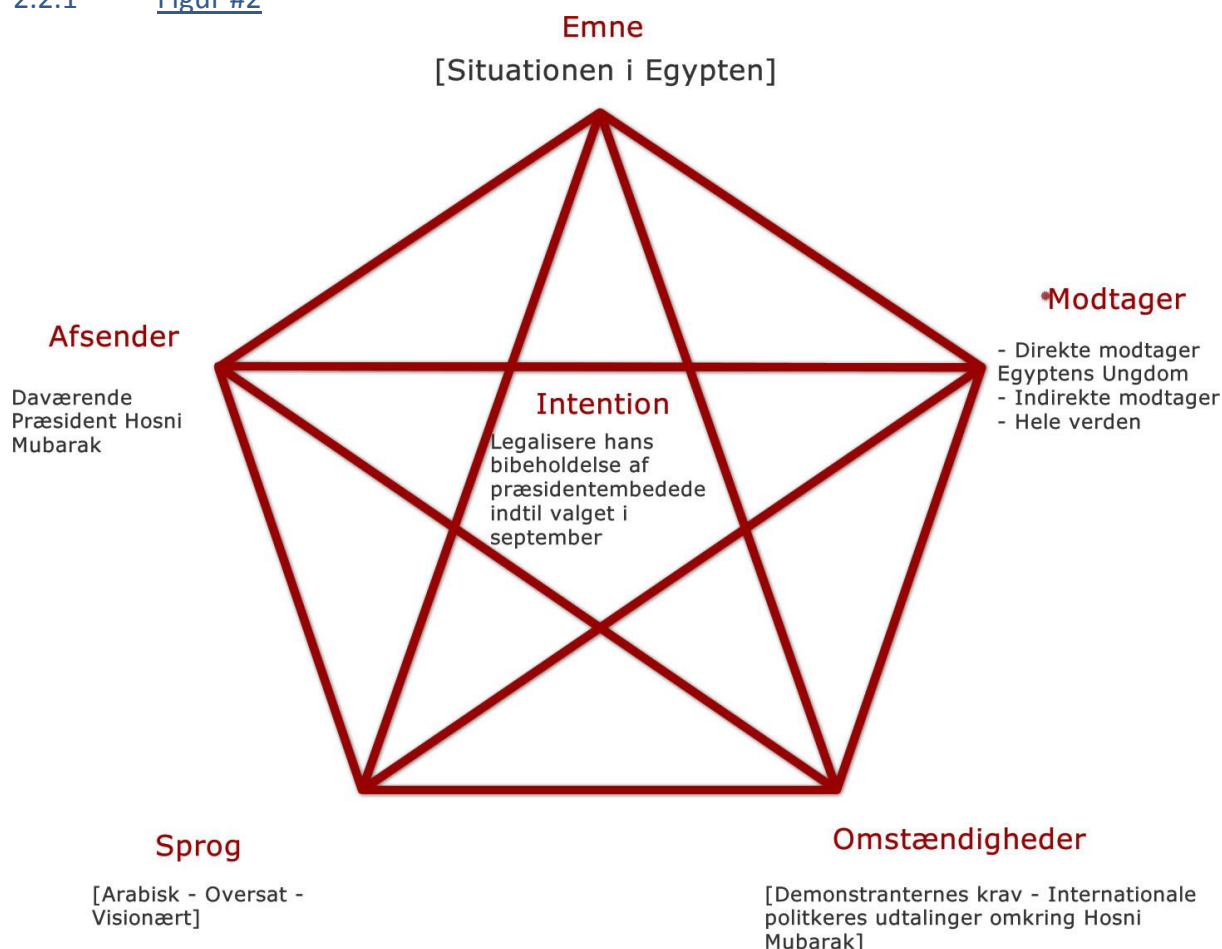
⁷² <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

⁷³ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

⁷⁴ <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> (Fredag d. 16-12-2011)

2.2.1 Figur #2

2.2.2 Toulmin's T-Model & Hovedargumenter i de to taler

En retorisk analyse, prøver i bund og grund at undersøge intentionen med et givet værk. Det giver i den sammenhæng god mening, at kigge på hovedargumenterne, de to talere benytter sig af. Når man snakker om argumentation, inden for retorikkens verden, snakker man også om *Toulmin's T-Model*.⁷⁵ Her undersøger man et arguments *påstand* (claim), *belæg* (ground) og *hjemmel* (warrant). For at sammenligne de to taler, vil jeg benytte mig af Toulmin's model.

2.2.2.1 *Hovedargumentation i Barack Obamas tale*

I Barack Obamas tale bliver der lagt stor vægt på Egypten og den store nations lange historier, som er genstand for stolte traditioner og stolte borgere. Ved at benytte

⁷⁵ Quist, Nanna Flindt, *On Purpose*. 2009, s.45

Toulmin's model, kan man finde det overordnede argument eller intentionen med talen.

Obamas påstand er, at der skal ske en forandring i Egypten. Hans belæg til denne påstand er, at der skal indføres demokrati og grundlæggende menneskerettigheder. Argumentets hjemmel bliver, at USA er eksponent af sådanne menneskerettigheder og USA har en tæt alliance med Egypten. (Se figur 3.)

2.2.2.1.1 Figur #3

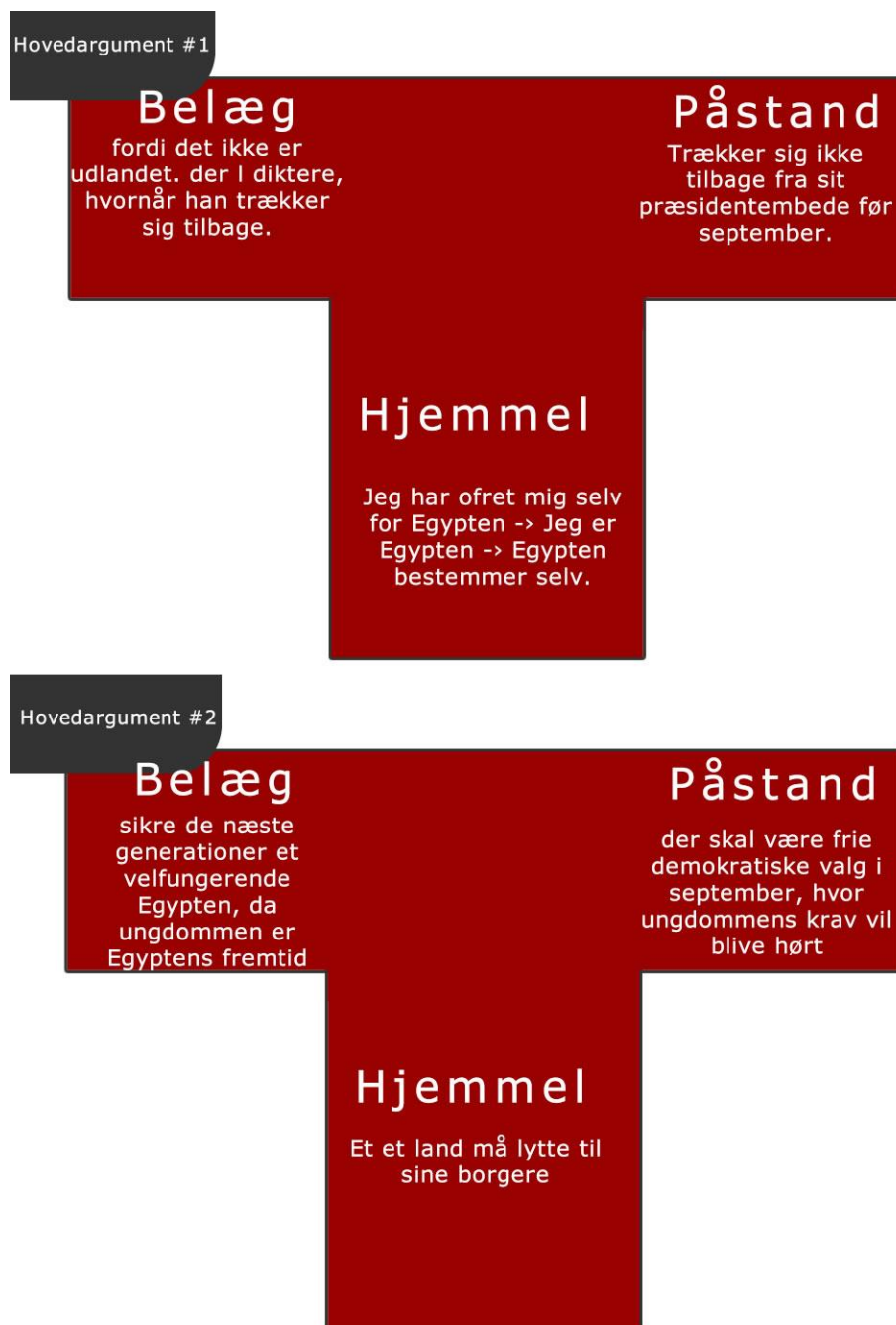

2.2.2.2 *Hovedargumentation i Hosni Mubaraks tale*

Man kan lave to hovedargumenter i Hosni Mubaraks tale. Den første påstand i det første hovedargument er, at han ikke trækker sig tilbage fra sit præsidentembede før september. Belægget for denne påstand er, at det ikke er udlandet, der skal diktere, hvornår han trækker sig tilbage. Hjemlen for argumentet bliver: *Jeg har ofret mig selv for Egypten – Jeg er Egypten – Egypten bestemmer selv.*

Påstanden i det andet hovedargument er, at der skal være frie demokratiske valg i september, hvor ungdommens krav vil blive hørt. Belægget for denne påstand er at sikre de næste generationer et velfungerende Egypten, da ungdommen er Egyptens fremtid. Hjemlen i den her sammenhæng bliver, at et land må lytte til sine borgere.

2.2.2.2.1 [Figur #4](#)

2.2.3 Sammenligning af de to taler

Hvis man stiller de to taler op imod hinanden, ser man klart to forskellige intentioner med talerne. Obamas henvender sig ret direkte til det egyptiske militær, som han beder om ikke at intervenere mod befolkningen. Da situationen på dette tidspunkt er ret opildnet, må man fra USA's side, som værst tænkelige udfald, frygte borgerkrig. I den sammenhæng er det også vigtigt at informere Egyptens ungdom og militær om, at de stadig vil være samarbejdspartnere efter Mubaraks afgang. På den måde prøver USA at opretholde et partnerskab med det kommende Egypten.

Mubaraks tale bærer meget præg af det personlige følelsesmæssige sprog. Mubarak er på dette tidspunkt en mand, som har alt at miste. Det giver derfor rigtig god mening, at han ønsker at skabe en offentlig sympati for sig selv. Ved at henvende sig direkte til demonstranterne, som den dialogøgende faderfigur håber Mubarak på at skabe den fornødne sympati, så han kan blive siddende i sit præsidentembede indtil september. Den stabilitet Mubarak vil sikre er givet vis ikke kun for egen vindings skyld, men sandsynligvis også fordi han er klar over, at der kan være en overhængende fare for en egentlig borgerkrig kan bryde ud.

2.3 Tre artikler

I denne del af analysen, vil jeg undersøge hvordan revolutionen i Egypten fremstilles i tre forskellige artikler. Artiklerne er henholdsvis fra det arabisk orienterede nyhedsbureau Al Jazeera⁷⁶, det amerikanske nyhedsnetværk CNN⁷⁷ og den egyptisk ejede avis Al Ahram⁷⁸. Alle artiklerne omhandler efterspillet af Hosni Mubaraks tale, den 10. februar.

2.3.1 CNN

Den 11. februar (dagen efter Hosni Mubaraks tale) bragte CNN en artikel med overskriften ”*Crowd in Cairo’s Tahir Square outraged after Mubarak doesn’t*

---

⁷⁶ <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2011/02/2011210224440311350.html> (Fredag d. 16-12-2011)

⁷⁷ <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html> (Fredag d. 16-12-2011)

⁷⁸ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> (Fredag d. 16-12-2011)

resign”⁷⁹ Artiklens hovedfokus centrere sig omkring de mange demonstranter, der på Tahir pladsen i Cairo, fulgte med i det, de forventede, var Honsi Mubaraks afskedstale.

Ved at tage udgangspunkt i det retoriske pentagon, kan man finde frem til artiklens *intention*. Artiklens *afsender* er CNN, nok det største nyhedsnetværk i USA og andre dele af vesten. På den måde bliver *modtageren* den almene vestlige borger. *Omstændighederne* med artiklen er efterspillet af Mubaraks tale. *Sproget* i artiklen, består primært af direkte citater og patospræget billeddannende journalistisk prosa. Artiklens indledes med ”*Thousands of people waved Egyptian flags and roared, ”Get out! Get out! In Cairo’s Tahir Square...*”⁸⁰ Denne form for billeddannende sprogbrug, der tager udgangspunkt i de utilfredse demonstranter, er et gennemgående tema i artiklen. Der tegner sig altså et billede af, at intentionen med artiklen er at vise verden demonstranternes frustration. Ved at artiklens forfatter forsøger at påtage sig rollen som den objektivt, registrerende journalist, der ved at holde mikrofonen frem, lader folket selv tale, bliver artikelens intention umiddelbart mere implicit. Ikke desto mindre sættes der en scene, som man ønsker modtageren skal påvirkes af. Det bliver også antaget af artiklens forfatter at: ”*Mubarak’s stance did not appear to satisfy many protesters in Tahir Square.*”⁸¹ En antagelse der givetvis er korrekt, men ikke desto mindre er med til at overbevise modtageren om, at demonstranterne på ingen måde er glade over talens udfald.

Artiklen fra CNN spiller meget på modtagerens følelser, den primære appelform er altså patos. Funktionen i artiklen, er ikke så meget at informere, men derimod at bibringe en følelse hos modtageren.

2.3.2 Al Jazeera

Analyser man artiklen fra Al Jazeera, kan man hurtigt konkludere at *afsenderen* er, Al Jazeera. Selvom Al Jazeera er et af de mere vestligt prægede arabiske medier, er tilgængeligheden ikke ligeså stor som f.eks. CNN. Der er mange steder i USA, hvor Al Jazeera kun kan tilgås over internettet, eller hvis man har en satellitmodtager. Dog

⁷⁹ <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html> (Fredag d. 16-12-2011)

⁸⁰ <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html> (Fredag d. 16-12-2011)

⁸¹ <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html> (Fredag d. 16-12-2011)

er der ikke nogen tvivl om at Al Jazeera er den mest sete tv-kanal i den arabiske verden.⁸² Selvom avisartiklen ikke blev sendt i fjernsynet, må man antage at *modtageren* er den arabiske og vestlige verden.

Artiklen forsøger at informere *modtageren* om verdens reaktion på Mubaraks tale. Det kan ses i måden talen er bygget op på. Artiklen forsøger at forholde sig objektivt refererende, ved først at forklare en international politikkers holdning, for derefter at bringe det direkte citat fra politikeren. Der er ikke noget sted i artiklen, der tyder på, at forfatteren prøver at overbevise modtageren om, hvilken holdning han/hun skal have. Intentionen med artiklen, må altså siges at være at informere modtageren. Måden artiklen fremstiller fakta på, er meget ligetil og man kan konkludere at den primære *appelform* er *logos*, der bygger på fornuft og oplysning.

2.3.3 Al Ahram

Artiklen fra den egyptisk ejede avis, Al Ahram, må siges at være minder objektiv end artiklen fra Al Jazeera. Artiklens princip med at bruge citater fra internationale politikere er den samme som artiklen fra Al Jazeera. Der er dog meget der tyder på, at artiklen fra Al Ahram ikke på samme måde er så objektivt refererende.

Først og fremmest må man konkludere at *afsenderen* er Al Ahram, altså i et vist omfang den Egyptiske regering. *Modtageren* er den Arabiske verden og specielt Egyptere. Da artiklen er på Engelsk, tyder det dog også på, at den også er henvendt til Vesten. Omstændighederne er som med de andre to artikler efterspillet på Mubaraks tale den 10. februar. Det begynder at blive interessant når man fokusere på *sproget* anvendt i artiklen: ” *President Barack Obama led increasingly hoarse Western calls...* ”⁸³ Her bliver ordet ”*hoarse*” (hæs) brugt til at beskrive Obamas reaktion på Mubaraks tale. I et andet eksempel fra artiklen står der at Obama udesender en erklæring, hvor han efter sigende reagere i ” *...fury as he [Mubarak] only went as far as ceding some authority to Vice President Omar Suleiman.* ”⁸⁴ Ordene ”as far”, antyder at artiklens afsender er præget af en overbevisning om at det Mubarak, afgiver en del af sin magt til Vicepræsidenten, i sig selv er meget. Det er også

⁸² http://www.allied-media.com/aljazeera/al_jazeera_viewers_demographics.html (Fredag d. 16-12-2011)

⁸³ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> (Fredag d. 16-12-2011)

⁸⁴ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> (Fredag d. 16-12-2011)

temmelig værdiladet at tolke Obamas erklæring som ”fury” – er det ikke kun små fornærmede børn, der bliver sure og stamper i gulvet – det passer sig i hvert fald ikke for præsidenter?

Resten af artiklen fortæller om, hvordan Barack Obama, den højtstående CIA direktør (Leon Panetta) og en unavngivet Amerikansk embedsmand havde sagt eller hentydet, at de var sikre på, at Mubarak ville træde af fra sit præsidentembede: ”*And when Obama followed up, perhaps unwisely, by telling Americans, "we are witnessing history unfold," most observers felt sure the US government expected Mubarak to go.*”⁸⁵ Der er to interessante observationer at gøre sig i ovenstående citat. Først og fremmest må man sige, at afsenderen prøve at underminere en del af Barack Obamas troværdighed (ethos) i sætningen, ”*perhaps unwisely*”. Derudover må man sige, at artiklens forfatter er forudindtaget i det, at han sidestiller Barack Obamas citat: ”*we are witnessing history unfold,*” med det samme som, at Barack Obama hentyder at Hosni Mubarak vil gå af som præsident.

Der er noget der tyder på, at artiklens intention er at fjerne troværdighed fra amerikanske embedsmænd, ved at fremstille dem som en form for fejlinformeret sammensværgelse. Artiklens appelform må siges at være patos, da afsenderen beskriver Amerikanske embedsmænd på en måde modtageren vil associere med en negativ følelse – f.eks. utroværdig.

2.3.4 Fremstillingen af det egyptiske oprør, med udgangspunkt i de tre artikler og de to taler

Efter at have analyseret en tale fra Barack Obama og en tale fra Hosni Mubarak er det klart, at intentionerne med talerne er forskellige. Dette betyder også, at fremstillingen af det egyptiske oprør, bliver fremstillet på forskellige vis i det to taler. Derudover bliver det egyptiske oprør også fremstillet på tre helt forskellige måder i de tre avisartikler.

Det var min intention, at undersøge, hvordan forskellige medier har fremstillet *det arabiske forår*, her specielt den del, der har fundet sted i Egypten. Jeg bliver dog nødt til at tage nogle forbehold i den anledning. For at danne sig et mere reelt billede tror jeg, det ville være nødvendigt, at inddrage og analysere langt flere kilder. Det er altså

---

⁸⁵ <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> (Fredag d. 16-12-2011)

et forholdsvist spinkelt grundlag, jeg har til at vise nogle tendenser. Når det er sagt, tror jeg, at talerne og artiklerne har været rimeligt repræsentative. Det vil altså sige, at intentionerne forventeligt er forskellige, alt efter om man enten er statsleder i USA eller i Egypten, eller journalist fra CNN, Al Yajazeera eller Al Ahram. De forskellige intentioner føres også frem ved brug af forskellige retoriske greb. Overordnet må man dog sige at de kilder, jeg har valgt at beskæftige mig med, har en overvægt af ethos- og pathos appelformer. Det er sigende hvor lidt vægtning af logos, der er tale om. Måske skyldes det, at teksterne er produceret lige midt i begivenhederne, og at der derfor ikke har været mulighed for at se på begivenhederne i bagklogskabens kloge lys.

3. Moderne medier og det arabiske forår

Siden januar 2011 har der været en massiv mediedækning af oprørene i Mellemøsten. I takt med udviklingen af *den ny arabiske offentlighed*, har det aldrig været lettere for seerne at følge direkte med i konflikten hjemme fra sofaen. Det er fuldstændig fantastisk, at den teknologiske udvikling nu muliggør, at frie medier som f.eks. Al Jazeera eller Facebook kan nå ud til hele verden uden, at staten kontrollerer, hvad offentligheden har adgang til. Muligheden for at følge med direkte hele tiden, er dog ikke problemfri. Man kunne forstille sig at tv-stationer, der ikke får offentlig støtte (det gælder stort set alle tv kanaler i USA), har en større tendens⁸⁶ til at fokusere på seertal. Problemet kan altså opstå, når tv-stationer eller livestreaming (direkte tv over internettet) mest viser billeder fra de blodige opgør demonstranterne har med sikkerhedspolitiet, fordi de er intense og dramatiske og dermed tiltrækker seere, frem for i stedet, at bringe dybdegående analyser og baggrundsstof om selve konflikten. Seeren, eller modtageren, kan altså få et forvansket billede af virkeligheden. De enorme mængde af optagelser, lavet på stedet og lige midt i situationen, kan til gengæld danne basis for en senere kunstnerisk efterbearbejdelse, og måske skabe et produkt, der er mere ”sandt” end de direkte live sendinger. Et eksempel på det er dokumentarfilmen *½ Revolution*⁸⁷, som blev vist af CPH:DOX den 7. december 2011. Jeg var personligt inde at se filmen og fulgte den efterfølgende debat. Én af de ting, der slog mig var, at aldersspredningen mellem demonstranterne på Thahirpladsen var

⁸⁶ Kristensen, Jane og Riber Christensen, Jørgen. Medietid 2.0. 2009, s.67

⁸⁷ <http://www.dfi.dk/faktaofilm/nationalfilmografien/nffilm.aspx?id=73479> (Fredag d. 16-12-2011)

meget større, end det indtryk, jeg havde fået gennem medierne, hvor både nyhedskanaler, politikere og statsledere har fremstillet oprøret i Egypten som et stort ungdomsoprør.

3.1 Den ny arabiske offentlighed

Siden 1967 har de arabiske lande sammen være med til at skabe det, der senere skulle gå hen og blive *den ny arabiske offentlighed*⁸⁸. En aftale omkring finansiering af satellitter for at bedre intern kommunikation har senere betydet, at satellit tv-kanaler, som f.eks. Al Jazeera, har kunnet eksistere. I en artikel fra TBSJournal⁸⁹ hævder forfatteren, Ali al-Hail, at eksistensvilkåret for at Al Jazeera's opståen, var behovet for tv som: ”*reflect peoples interest in Islam and their needs for such programs.*”⁹⁰ Med andre ord var folk altså trætte af det statskontrollerede TV, der viste ting som de egentlig var ligeglade med, eller udenlandske – måske især amerikanske satellitkanaler – der ikke opfyldte behovet for mere lokale udsendelser.

Al Jazeera har spillet en enorm rolle i det arabiske forår, da de har haft en massiv mediedækning af demonstrationer, politiske taler, demonstranternes interne møder og mere analyseprægede programmer. Al Jazeera er finansieret af investorer og donationer, hvilket gør kanalen fri for statsstøtte. Statsstøtten har i mellemøstlig sammenhæng indtil videre været lig med stor ensidighed til fordel for statsmagten, og altså ikke haft en kritisk funktion. På grund af Al Jazeeras mere frie rolle, har det derfor været forventeligt, at kanalen i høj grad benytter sig af de samme nyhedskriterier, som der forventes af public service-stationer⁹¹, dog ikke på samme niveau som en egentlig public service kanal.

Man taler normalt om *syv nyhedskriterier*⁹²: *Timing og aktualitet, Væsentlighed, Identifikation, Det uventede og sensationelle, Konflikt, Realtime og Nærhed og Personliggørelse*. Alle kriterierne har i høj grad været til stede i Al Jazeera's dækning af det arabiske forår. Set i bakspejlet, må man sige at Al Jazeera, i hvert fald i starten af *det arabiske forår*, har levet bedre op til nyhedskriterierne, end

---

⁸⁸ Galal, Ehab og Thunø, Mette. Globale Medier I Verdens Brandpunkter. 2009, s.85

⁸⁹ <http://www.tbsjournal.com/Archives/Spring00/Articles4/Ali/Al-Hail/al-hail.html> (Torsdag d. 15-12-2011)

⁹⁰ <http://www.tbsjournal.com/Archives/Spring00/Articles4/Ali/Al-Hail/al-hail.html> (Torsdag d. 15-12-2011)

⁹¹ Kristensen, Jane og Riber Christensen, Jørgen. Medietid 2.0. 2009, s.67

⁹² Kristensen, Jane og Riber Christensen, Jørgen. Medietid 2.0. 2009, s.67

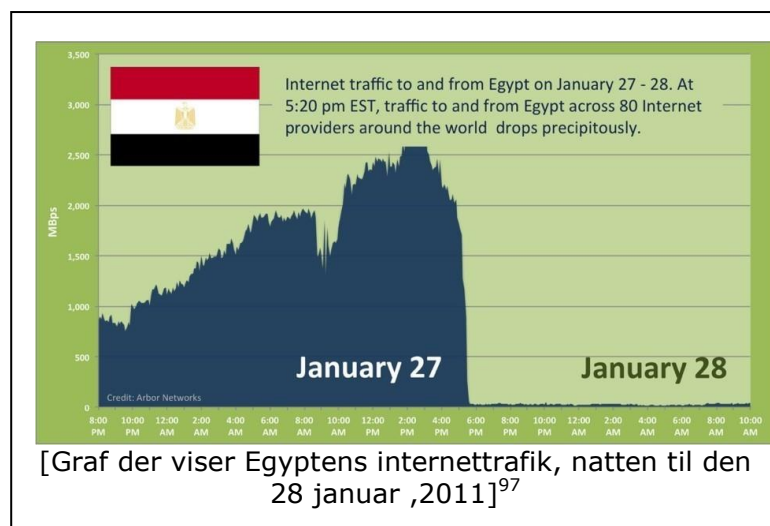
andre vestlige medier. Al Jazeera dækkede den tunesiske gadesælgers selvaftbrænding den 17. december 2010, altså samme dag det faktisk skete. *Timing* og *Aktualiteten*, har altså været til stede fra starten af. Hvis man sætter dette i perspektiv med BBCs dækning af episoden, bragte de først artiklen⁹³ om den tunesiske gadesælgers død den 5. januar 2011. Før dette havde de ikke nævnt ham med et ord. Kriteriet om *Nærhed* kom altså til at overskygge *Væsentligheden*. BBC vurderede at deres målgruppe simpelthen hellere ville se noget, med mere relevans for dem.

I den her sammenhæng synes jeg, det er værd at nævne, at det ikke er medierne, der skabte situationerne i Tunesien eller i det øvrige Mellemøsten, men derimod en lang periode med dårlige levevilkår og diktatur. Men der er heller ingen tvivl om, at medierne efterfølgende har kunnet være med til at påvirke situationen.

Det er ikke kun satellit tv-stationer, der danner *den ny arabiske offentlighed*. En stor del af dette begreb, omhandler også internettets muligheder samt muligheden for benyttelsen af mobiltelefoni.

Internettet er i stigende grad blevet betegnet som en form for markedsplads eller en agora⁹⁴, hvor folk kan handle, imens de f.eks. diskuterer politik eller diskuterer forskellige problematikker. På samme måde kan man se Facebook-grupper, som f.eks. ”*We Are All Khaled Said*” gruppen⁹⁵, som en åbne plads, hvor

alle folk frit kan dele nyheder, film, blogindlæg osv. I takt med internettets stigende rolle i hverdagen, er det altså blevet markant lettere at ytre sig og videre dele information⁹⁶. Netop disse to faktorer, har spillet en væsentlig rolle i mobilisering indadtil for demonstranterne selv samtidig med, at den oplyser udadtil. Et problem med det stigende brug af internettet er, at internettet meget let kan lukkes ned i lande som f.eks. Egypten. Netop dette gjorde Egyptens regering natten til den 28. januar

⁹³ <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12120228> (Lørdag d. 17-12-2011)

⁹⁴ Kristensen, Jane og Riber Christensen, Jørgen. Medietid 2.0. 2009, s.69

⁹⁵ <https://www.facebook.com/elshaheed.co.uk> (Torsdag d. 15-12-2011)

⁹⁶ Kristensen, Jane og Riber Christensen, Jørgen. Medietid 2.0. 2009, s.69

2011⁹⁷. En svaghed ved internettet er altså, at det et eller andet sted kan være meget skrøbeligt. En anden væsentlig problematik med internettet er det faktum, at det kan være rigtig svært at skelne imellem troværdige og ikke troværdige kilder.

Mobiltelefoni spiller også en stor rolle i mobiliseringen af deltager til demonstrationer. I en rapport⁹⁸ udgivet af det Egyptiske ministerie for kommunikation er det antaget, at 91.3% af befolkningen ejer en mobiltelefon. Netop fordi stort set alle har en mobiltelefon, kan en mobilisering via den, hurtigt nå bredt rundt i befolkningen. Fordelen ved mobiltelefoni over for f.eks. internet er, at stort set alle har en mobiltelefon og at de har den på sig det meste af tiden. En problematik ved mobiltelefonen er, at en regering teoretisk set også kunne lukke ned for denne kommunikationsform, men det er vanskeligere.

4. Konklusion og afrunding

Med forbehold for det forholdsvis spinkle antal kilder, jeg har brugt til at undersøge, forskellige mediers dækning af *det arabiske forår*, mener jeg at der, som jeg egentlig også havde forventet, er tegn på, at dækningen er præget af politiske interesser i den ene eller den anden retning. Det har dog overrasket mig, at Al Jazeera's dækning i denne sammenhæng, fremstår som mest objektiv.

Det har været interessant at dykke dybere ned i begrebet *den nye arabiske offentlighed*. Det giver enorme muligheder for kommunikation ud i den øvrige verden, så vi også får en mulighed for at følge med, om ikke i forreste række så meget tæt på. Jeg har også bemærket, at *martyrer* – ofrer i oprøret – har været effektive symboler i mobiliseringen af demonstranter, f.eks. grønthandleren fra Tunesien og Khaled Said.

Da jeg tilbage i januar sad og lavede piratradio, var der slet ikke nogen tvivl om, at jeg følte mig som en tilskuer til oprørerne i Mellemøsten. Men da jeg pludselig skulle sende live, rykkede begivenhederne meget tæt på. På lidt samme måde kunne jeg forstille mig, at mange af demonstranterne på Tahir pladsen i Cairo sikkert har følt, lige indtil de ufrivilligt blev gjort til deltagere af det egyptiske sikkerhedspoliti, der

---

⁹⁷ http://www.huffingtonpost.com/2011/01/28/this-is-what-egypts-cutoff-from-the-net-looks-like_n_815335.html (Fredag d. 16-12-2011)

⁹⁸ <http://www.slideshare.net/ArabCrunch/egypt-ict-sector-in-brief-feb-2011> (Lørdag d. 17-12-2011)

begyndte at tæske løs på dem.

Alle de mennesker, som ved noget om det arabiske forår, jeg har hørt på eller snakket med, er slet ikke i tvivl: Det vi har set indtil videre, er kun begyndelsen. Det er enormt spændende at tænke over, hvordan den her opgave ville blive skrevet om et års tid. Jeg forestiller mig, at der i fremtiden, bliver lavet flere dokumentar- og spillefilm og skrevet romaner omkring *det arabiske forår*, for på den måde at bearbejde, hvad der faktisk skete.

Det arabiske forår ligner ingen anden begivenhed, jeg kender. Fremtiden må vise, hvad der kommer til at ske. Afslutningsvis vil jeg slutte med et citat fra Omar Shargawi, instruktøren af filmen ”*1/2 Revolution*”, der under den efterfølgende debat blev spurgt: ”*Har alle de mange ofre, været det værd?*” Til det svarede han: ”*Ja-- selvom det er umuligt at værdisætte et menneskeliv, tror jeg alle ofrene har været nødvendige for en reel forandring kan komme til at ske.*”

5. Litteraturliste

» Bøger

- › Erslev Andersen, Lars., Hajjaj, Helen & Behrendt Kjersgaard, Clement. *Arabisk Forår: Baggrund og konsekvenser*. København: RÆSONs Forlag, 2011
- › Flindt Quist, Nanan,. *On Purpose: Rhetorical Analysis of Non-fiction*. København: Gyldendal, 2009
- › Galal, Ehab & Thunø, Mette. *Globale medier i verdens brændpunkter: Religion, politik og kultur*. København: Museum Tusulanums Forlag, 2009
- › Kristensen, Jane & Riber Christensen, Jørgen. *Medietid 2.0*. København: Dansk lærerforeningens Forlag, 2009

» Anvendte Internetartikler:

- › AFP. "Obama calls for 'concrete' change in Egypt". Al Ahram, 11. Februar 2011
- › Al Jazeera and agencies. "World sceptical of Mubarak's speech". Al Jazeera, 11. Februar 2011
- › C. McLaughlin, Elliott & Hanna, Jason. "Crowd in Cairo's Tahrir Square outraged after Mubarak doesn't resign". CNN, 11. Februar 2011

» Internetmateriale:

- › <http://www.radiopayback.com/>, [Radio Payback Anonymous's Official Radio Station], (12-12-2011)
- › <https://www.facebook.com/elshaheed.co.uk> [Facebook Gruppen: We Are All Khaled Said], (Torsdag d. 15-12-2011)
- › <http://www.slideshare.net/ArabCrunch/egypt-ict-sector-in-brief-feb-2011> [Egypt ICT Sector in brief Feb 2011], (Lørdag d. 17-12-2011)
- › http://www.huffingtonpost.com/2011/01/28/this-is-what-egypts-cutoff-from-the-net-looks-like_n_815335.html [Graph Visualizes Egypt's Internet Blackout], (Fredag d. 16-12-2011)
- › <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12120228> [Tunisia suicide protester Mohammed Bouazizi dies], (Lørdag d. 17-12-2011)
- › <http://www.tbsjournal.com/Archives/Spring00/Articles4/Ali/Al-Hail/al-hail.html> [The Age of New Media: The Role of Al-Jazeera Satellite TV in Developing Aspects of Civil Society in Qatar], (Torsdag d. 15-12-2011)
- › <http://www.dfi.dk/faktaofilm/nationalfilmografien/nffilm.aspx?id=73479> [1/2 Revolution], (Fredag d. 16-12-2011)
- › <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-12427091> [Egypt unrest: Full text of Hosni Mubarak's speech], (Fredag d. 16-12-2011)
- › <http://www.whitehouse.gov/photos-and-video/video/2011/02/01/president-obama-transition-egypt#transcript> [President Obama on Transition in Egypt], (Fredag d. 16-12-2011)
- › http://www.allied-media.com/aljazeera/al_jazeera_viewers_demographics.html [AL JAZEERA VIEWER DEMOGRAPHIC], (Fredag d. 16-12-2011)
- › http://www.denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Stilistik%2c_retorik_og_metrik/talefigurer [Talefigurer], (Lørdag d. 17-12-2011)
- › <https://www.propublica.org/blog/item/f.a.q.-on-u.s.-aid-to-egypt-where-does-the-money-go-who-decides-how-spent> [F.A.Q. on U.S. Aid to Egypt: Where Does the Money Go—And Who Decides How It's Spent?], (Fredag d. 16-12-2011)
- › <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.mubarak.statement/index.html?ir=ef=allsearch> [Full text of Mubarak's speech], (Fredag d. 16-12-2011)
- › http://www.census2010.gov.bh/news/news_en26.html [REMARKABLE GROWTH EXPATS OUTNUMBER BAHRAINIS IN 2010 CENSUS], (Mandag d. 12.12.2011)
- › <http://edition.cnn.com/2011/WORLD/africa/02/10/egypt.cairo.scene/index.html> [Crowd in Cairo's Tahrir Square outraged after Mubarak doesn't resign], (Fredag d. 16-12-2011)
- › <http://www.aljazeera.com/news/middleeast/2011/02/2011210224440311350.html/>, [World sceptical of Mubarak's speech], (Fredag d. 16-12-2011)

» SRP – Det Arabiske Forår > Anton Kjær Hansen < Tirsdag d. 20-12-2011 «
Samfundsfag (A) & Engelsk (A)

- > <http://english.ahram.org.eg/NewsContent/1/64/5389/Egypt/Politics-/Obama-calls-for-concrete-change-in-Egypt.aspx> [Obama calls for 'concrete' change in Egypt], (Fredag d. 16-12-2011)
- > <http://blogs.aljazeera.net/middle-east/2011/02/17/live-blog-libya> [Live Blog - Libya], (Mandag d. 12-12-2011)
- > <http://www.cnewsworld.com/world-news/middle-east-world-news/estimated-2-million-people-protest-in-around-tahrir-square-in-cairo-egypt-mp4/>, [Estimated 2 Million People Protest In _ Around Tahrir Square In Cairo Egypt.mp4], (Mandag d. 12-12-2011)
- > http://www.terraily.com/reports/Tunisian_army_emerges_strong_from_peoples_revolt_999.html, [Tunisian army emerges strong from people's revolt], (Mandag d. 12-12-2011)
- > <http://www.washingtontimes.com/news/2011/feb/1/death-toll-of-tunisian-protesters-up-to-219/>, [U.N.: Death toll of Tunisian protesters at least 219], (Mandag d. 12-12-2011)
- > <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-12195025>, [Tunisia: President Zine al-Abidine Ben Ali forced out], (Mandag d. 12-12-2011)
- > http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Samfund/Stats%C3%A6re_og_politisk_videnskabsteori/revolution?highlight=revolution/, [revolution], (Torsdag den 15.12.2011)
- > <http://leksikon.org/art.php?n=2161/> [Revolution], (Torsdag den 15.12.2011)

» **Uddybende Materiale:**

- > Foredrag: http://www.nyislamiskoffentlighed.hum.ku.dk/kalender1/det_arabiske_foraar/ - [Det Arabiske Forår - Jon B. Altermans PowerPoint præsentation], (07-10-2011)
- > Filmpræmiere samt efterfølgende debat:
<http://www.dfi.dk/faktaofilm/nationalfilmografien/nffilm.aspx?id=73479> [1/2 Revolution Omar Shargawis dokumentar op oprørerne i Egypten], (Fredag d. 16-12-2011)